

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ПОЛИ І ПАТРІОТИ ПРОТИ РОБІТНИКІВ.

Коністон, Онт.

Коли українські робітники в Коністоні в 1924 р. зорганізувалися в об'єднання Т-во ім. Т. Г. Шевченка й прилучилися до Ст. Укр. Роб. Дім у Вінніпегу, зараз після цього з'явилися в Солборі укр. католицькі політичні й в той самий час почав добувати й Коністон під керівництвом вчителів українських гімназій, але розуміється, що тут поповніть не тільки о душі, а й наживу, доллар, а головне о розвитку місцевого товариства.

На одному роз'їздовому з'їздовому з'їзді, між іншим, заявили, що помімо цього, що роб. Т-во ім. Т. Г. Шевченка його не бачить, він буде доглядати всіх сил, щоб поборити про тих дітей, що ходять до Р. Д. Школи, бо його святом обов'язком є — дати правдиве виховання дітям, щоб пам'ятали про бога та католицьку віру. На це одні з товаришів відповіли, що наше робітниче товариство може прийти до вас як учителя, завдяки відомому платню, але під тим умовом, що учитем так старших як і дітей, і що учитем того, чого вимагає робітничий побут.

Почервоносили зі злости, о Шумський заявив, що цього зробити не може, але щодо дітвори, то побаж, щоб бодяв катехизму навчати. Переконалися, що частина робітників опинилася на протинному шляху, і що ніхто не дасть себе обмотати попиським напівтинком, о Шумський взяв собі до поміч місцевого французького попа і вдалося їм обидвом застрахувати кількох Українців католиків, кількох Польків і, числячи на обіцянку підмоги французького попа, побудували на компаніїній землі будинок.

Однак не догом "наші" вірні тішилися вище згаданому "панотцем", бо незадовго після того він (поп) зажадав за кожну підправу \$25.00, чого вірні не могли сповнитися. А що в Канаді є клас "be a sport", бо інше страшно повагу, що якраз і сталося з коністонськими католиками, то він не отримавши бажаної суми, вивів "святий страйк", забрав манатки і виїхав, а вірних оставив на божу ласку. Не треба забувати, що Коністон є багатий і на архидіаколатію, на ріжні високочені, як: професори, інженери і кооператори — це все з відзначенням і гонораром.

Хто суми не приймає бо, то все як не з гімназіальним, то з університетським (так вони кажуть) до шукати й гамера сидювтом. Побачивши, що при співучасті попов не можуть долати чесним робітниками і їх організації кінця, віддали справу знищення робітничої організації в руки громадян патріотів і високооченому фанатикові панові Жаровському, а правом уживати всяких средств і способів, щоб лише викоринити робітничу організацію з Коністон.

Завдяки доброті і умілому підходу до своїх вірних і при їх співучасті, інженер пан Жаровський "вив коністонських більшовиків на всіх фронтах", а коли побачив, що відділ ТУРФДім так розвивається, пан інженер шез з міста як камфора, а навіть кажуць, що й кілька соток "позначив" серед католиків перед від'їздом.

Щоб цей хаос затерти, католики спроводили знов попа Балу, котрий у шлоїтинській міській відправі закликав католиків, щоб молилися день і ніч за більшовицькі душі — бо пропадають. Назвав цей поппа зорганізованих робітників більшовиками, дурними, ну, й заставляв "вірних" за такі негарні і небезпечні душі богу молитися. А щоб парфавіш настрашити більшовиком, нака-

зав, щоб нічого, крім катехизму й молитвенника, не читали, бо хто читає, той є дурний і по смерті не піде до неба.

Більшовики, говорив духовник, до неба ніколи не підуць, бо за багато читають, а раз воно так, то за це вони дурні й їхні провідники.

Правду говорив отець Бала, що більшовики не будуть в небі. Та де-ж їм до неба. А зрештою, вони навіть і не думають про таку благодать. Моїми й ріжні українські панки й лояли прозявають нас більшовицькими, дурними й кажуць, що ми як свідомі й чесні робітники, не підемо до неба лише тому, що належимо до робітничо-фермерської організації ТУРФДім. А я скажу ось що: ми освободились вже від пописької реверенди, бажаво мати царство людське на землі, а не на небі.

Так минулого року о. Бала і його попередники вчили, а зараз і страждики псевдому частину українських робітників з читальні "Прогресі".

А чи думаєте, товариші читачі, що "наші" парфавіш послухали та й вилучили попиські накази? Та де там! Як є піп, то ще яко тако, але шкоро піп відіде, так "наші товариші з читальні "Прогресі" тепепаються у відомості відділу ТУРФДім, як ріжні з певних потреб приваляють собі (без нашого відома) імв організації ТУРФДім.

Дня 28. березня ц. р. вони (просвітяни) мали грати якесь представлення, а що не мають своїх костюмів, так заряд парохіальний вислав трохи людей до фізикальської робітничої організації в Солборі за костюмами. Знаючи добре, що фізикальські товариші просвітянам костюмів не дадуть, вони прикрили себе імв коністонського відділу ТУРФДім, заявляючи, що вони є членами тої організації. Розуміється, що Фінляндці костюмів визинили, повіривши християнам, що вони є прислани робітничою організацією.

А що хвалять сорочки не дасть, так і нашим героям з Прогресі їхні власні язики пошкодили, бо Фінляндці другого дня костюми відібрали, а просвітяни грали представлення без костюмів, бо вже ніхт не можна було представлення відкачити.

Клінок.

МОЇ ВРАЖІННЯ.

Ді Пес, Ман.

Шукаючи роботи, щоб заробити на кусок хліба, а заїхав далеко на північ аж до Ді Пес, Ман. Коли заліз з потягу, на стації було багато людей, переважно робітників, таких самих нещасливців як і я. Припадоком пізнав в одного знайомого з Вінніпегу, привітався з ним і почав розпитувати перше про роботу, бо як каже народна пословиця, голодний куди все хліб на умі. Він розказав, що поїхав був 60 миль до роботи й поробив всього два дні, бо їсти нема що, а над дванадцятьма робітниками стоїть аж два форми.

От поїхав, думаю собі. Сюди же якось заїхав, а звідси прийдеться пішки машерувати. Питай свого знайомого, чи не знає якогось місця, де можна-б переночувати, бо про спання в готелі нема що й думати з капіталом, який в мене до розпорядження. Він заявив, що може знайти місце в приватній хаті там, де він мешкає. Приїшли ми до хати і, на мое щастя, як раз було місце на одного чоловіка. Я зрадів, що вже не буду ночувати на дворі, а до того ще й до Укр. Роб. Дому тільки кілька кроків від могого нового помешкання.

Приходжу вечером до Укр. Роб. Дому й побачив на стіні напис: "Базар починається 23. квітня і буде продовжуватися аж до 28. квітня. В

сім'ї було всього кілька товаришів і товаришів які стояли на своїх місцях і очікували публіки. Це були самі комітетові, призначені спродувати ріжні річ під час базару. За який піп години сала наповнилося публікою і всьо шило в рух: ті, що продавали ріжні, викрикували ріжні призначені фрази, другі купували, треті ходили й приглядалися до тут, то там, одним словом — базар.

Підходить до мене один товариш і питає, звідки я приїхав, по що і т. ин. Далше підходить другий, третій і так знайомилися. Я починаю розказувати, як у нас у Вінніпегу ведеться робота в організації, а вони в свою чергу розповідають мені про ді роботи на місці. Пізнав підйшов мій знайомий з Вінніпегу й каже: "ти мушиш мати багато знайомих, коли тебе так обступив товариш". — Так, це всі знайомі по організації", відповідав. А один товариш з гурду заважує: "ми пізнали його по отому гудинку на гудуках" (я мене буда відзнака Р.Т.). Один питає, чи маю де мешкати, а другі вже радяться між собою, де-б знайти для мене квартиру. Я подаввав гарненько й казав, що квартиру вже маю.

Такі товариські відношення зробило на мене велике вражіння. Я пригадав собі ті часи, коли в Канаді ще не було робітничих організацій. Бувало приїдемо до міста й ніхто тебе не хоче прийняти до хати навіть тоді, коли маеш гроші, не то що без грошей. Робітники невідкачили, мов звірі і при всякій нагоді билися та тигалися по судак.

Це було колись, але тепер відношення багато змінилися. Тепер майже в кожній місцевості, де живуть українські робітники, є Укр. Роб. Дом і робітничі організації. Також уявляю собі, що значить для людини, коли вона приїде в сяку місцевість, дістати товариський пораду, ба навіть і поміч в ролі притулку і т. инше.

Також маю нагоду бути на святкуванні Першого Травня в Укр. Роб. Домі, яке випадає дуже добре. Були гарні декламації, пісні, гра на інструментах і промови. Найважче сподобалася мені промова тов. Н. Давидюка, вчитель й директора в Укр. Роб. Домі в Ді Пес. Він говорив про значіння Першого Травня для робітників і чому працюючи цей день святкують. Говорив він дуже приступно й зрозумілою мовою, так що кожний робітник і робітниця можуть його легко розуміти.

Г. Качар.

ВІДПОВІДЬ НА БРЕХНЮ ПЕТЛЮРІВЦЯ.

Кенора, Онт.

На шпальтах "Укр. Голосу" з дня 28. березня появився допис з Кенори, Онт., п. н. "Огляд діяльності Т-ва Прогресі в Кенорі, Онт.". Автор цього допису просвітянин, пишущий свій "Огляд", не міг з піною на устах не згадати про місцевий відділ ТУРФДім, і з відомою брехнею накінувся на місцевих українських робітників, що гуртуються при тому-ж відділі.

Пишучи про розкол в Т-ві Прогресі перед трома роками і наступні за ним частини робітників, що збудували свій Укр. Роб. Дім, просвітянин, щоб надати більше ефекту своїй брехні, чіпає покійного Бена Юдича, по національності Жид, і каже, що він був на чолі нашого відділу. Я ніще не плануваний є членом відділу ТУРФДім в Кенорі, Онт., від початку його існування, знаю всіх членів особисто, тому заявляю, що просвітянин піло і нахабно збрехав. І помімо того, що і бідний робітник, я дам просвітянинові \$100.00 нагороду, якщо він докаже правдивість своєї писанини, то-то, що покійний Бен Юдичий був членом нашого відділу. А хоч він й був, то це нічого такого страшного.

Т-о ж до діла, просвітянин, інанше ви остаетесь брехуном! Від себе я пригадаю просвітянинів що, коли просвітянин знає історію Т-ва "Прогресі" від початку існування, тобто від 1915 року, то повинен знати, що власне той йому нещасливий Жид, Бен Юдичий, був членом Т-ва Прогресі, а навіть через якийсь час касіером. І на бажання просвітянина, я постарався знати людей, котрі брали участь в заснуванні Т-ва Прогресі і вони! Яому це припадоком докажуць.

Згадаю кілька словами про самий розкол. Хотий я не був членом Прогресі, але мав нагоду бути на тих ріжних зборах, на яких приїждо до розколу. Спір встав над вибором заряду. Кількох панських відзнак яких імвямсь перек зборами поїхав, о те, що вписали в членів старших, і на 14-15 липня піростів, і я помімо їхніх голосів, і на помімо вийшав до заряду. Взявши провід у свої руки, стали тихцем нараджуватися, як ім поставитися до більшовиків. І урядили ось що: з огляду, що на будинковий є довг, треба старатися придержати їх до якогось часу, а між тим діяти як копіяка. Коли ж між нами виїшла на денне світло, тія частини членів, що не годилися з поглядами патріотів, не осталося нічого іншого робити, як виступити з Прогресі. Остатнє не було чого, бо це-ж було би обсурдом піддержувати таку хистину, яка стала чужа і ворожа робітничим інтересам.

Згадуючи про збірку на допомогу жертвам повені на Зах. Україні, просвітянин пише: "Але комуністи пристали до спілки тому, що думали, що їм удасться перерізати патріотів, і зібрані гроші вислали на адресу Робітничого Запомогого К-ту у Львові. Але патріоти оказались розсудливіші та зібрані гроші вислали ту-

ди, де їхня судьба більше певна, як у руках Робітничого Запомогого К-ту у Львові". І нащо-ж ви, просвітянине, так відло брешете? Коли члени нашого відділу закликали членів Прогресі, щоб спільно зайнятися збіркою грошей для потерпілих від повені, то ясно і виразно казали, куди зашлетесь зібрані гроші, на що заряд Т-ва Прогресі дав свою згоду. А по переведенні збірки, що ті панки зробили? Тихесенько, навіть не повідомивши всіх членів комітету, заслали ті гроші панам урядцям. І хто-ж тут мав на думці, кого перекритити? Після розсудку просвітянина гроші відіслали там, "де їхня судьба була певніша". Правда, спіткала ті гроші "певна судьба" в кишенях панів та панків; не побачуць їх потерпілі селяни й робітники ніколи.

Закінчуючи свій "огляд", просвітянин ще ось що пише: "Колі зваятин на деякі несприятливі обставини, як сплетні кеносарських товаришів і інші перепони, то муситесь прийти до переконання, що Т-во дало максимум того, що могло дати." От то-бі й маеш! Ще на початку своєї писанини просвітянин пишеться, що: "товариші своїм виступом з Прогресі тільки процистили грунт", а тут знов йому напоперек горда стали. Коли просвітянин про сплетні, то вже хай просвітянин вибачає, бо понад него й його колеги вже кращих майстрів на сплетні в Кенорі немає.

Як лише засновано в нас відділ ТУРФДім, скільки ті панки не верещали: "Іх всіх арештують! Всіх їх депортують! От ще день-два прийде поліція і-всіх як барани повиснуть!" Чи може не правда, просвітянине? Знаю кількох людей, що робили брехливі доноси до міської адміністрації, а так само в роботі перед "босами" старались як найчорніше оковелетати наших членів; цюкували, щоб відкачили з роботи, а тим самим позбавити кусця хліба. Щастя тільки в тім, що "боси" мають більше розсудку в голові, як ті такі рідні доносчики. Але українські робітники не тільки в Кенорі, а й в цілій Канаді вже не дивуються таким панкам типу кеносарського "просвітянина", бо добре знають, що вся петлюривщина накірсь переклада брехнею і доносцтвом.

І. Величенко.

КОНЦЕРТ В ГЕМТРЕМК, МІШ.

Форд Сіті, Онт.

Дня 15. квітня ц. р. мандолинової оркестра при відділі ТУРФДім в Форд Сіті дала концерт в Гемтремк, Міш., з якого весь дохід пішов на сплату дову, що тягнуть на Укр. Роб. Домі в Форд Сіті. Ренешою про концерт не можу писати тому, що я на нім не був присутній. Однак ті, що були присутні, ще й сьогодні говорять, що концерт був дуже цікавий. Можливо, що це правда, бо я з матеріяльної сторони був неабиякий успіх.

Треба сказати, що гемтремські робітники й робітниця відіслали шифо до цієї справи в допомозі нам усунути частину дову, який галуємо нашу працю. Поіще подаємо імена жертводавців:

По \$10.00: М. Мельник, Добрянський і Граговичський; по \$5.00: Мелух, Остафичук, Затірка, Радобицький, М. Шевців, Г. Пастирняк, І. Ковальчук, Басарб, Муравський, Я. Ремішук, Шостинський, Радович, Миланчик, Яремчук, Аринювич, Ласюк, Гинька, Никирчук, Проніско, Л. Клябо, Г. Зальованій, П. Ринько; С. Ільчук \$3.00; по \$2.00: Шевчук, Галиш, Діасяк, Векляк, Яйф, Ленаторич, Яремчук, Зазуляк, Матвійко, Крушельницька, А. Піш, Обцяньська, Шидловська, І. Галиш, Кидик, Кизюк, Рудик, А. Кузьницька, В. Краносний; по \$1.00: Гнатюк, Осалчук, Зельман, М. Ковальчук, Шалаган. Разом \$176.00.

В імени відділу ТУРФДім в Форд Сіті всім жертводавцям складаю шире товариську подяку. Т. Ган.

"Т. ШЕВЧЕНКО" НА ЕКРАНІ.

Мус Джо, Саск.

В днях 21. — 23. квітня ц. р. показувано в Укр. Роб. Домі фільму "Тарас Шевченко". Заки ця фільма прибула до нашої місцевості, то можна було почути між робітниками велике зацікавлення, вони ждали принагідних днів, щоб побачити український фільму, в якій представляється життя нашого поета-революціонера — Тараса Шевченка, що томився по тюрмах за визволення українських робітників і селян з панської неволі.

Обида вечері Укр. Роб. Дім був запрошений робітниками й робітницями. Першого вечера показувано першу частину фільму, в якій було змальовано Тарасове життя від дитячих літ аж до той пори, коли його своїми викунили з кріпацької неволі від пана Енгельгардта за 2500 карбованців. В цій першій частині фільму були картини веселі, але були й сумні, що зворушували глядачів до сльоз. Бо й справді, коли дивитися хоч би лише на картини, коли панська гайдука, за прикладом пана Енгельгардта, збирав Тарасового батька ризками до крові тільки тому, що він купив панську собаку. Від тих страшних любовів батька Тарасів помер. А скільки в ті часи було таких то мучеників, що гинули від панських нагадок.

Друге, дивився на Оксану, покриту, яку звів панів і від неї відурдалася ціла громада, включно з панемчим, який, для задоволення своїх панських прихв, зробив не одну кріпацьку дівчину покриткою. Ок-

сана покидає дитину в корчах близько панського двора, а сама божеволіє. Картина ця викликає глибоке обурення в кожному глядачі до панів. Правда, що й паніччєні Енгельгардтові не вдалося так довго гуляти, бо Тарасів брат штився на нім за злодійку кривду. І так то мучалися пани над селянами-кріпаками в ті часи.

В другій частині фільму показується Тараса Шевченка, як революціонера-бушарта, який тинився по тюрмах лише за те, що вписував в своїх віршах ту неправду, яку московські пани, а то й свої власні, ширли та злобили українській працюючий народ. Тому то Тарас Шевченко просидів десять літ на засланні в Орловській кріпості, де йому відобрали здоров'я, що а наслідок того мусив працювати передчасно зі світом і покласти свою річку України і свій народ, за який він так завзято борювався.

Ця фільма залишиться довгий час в пам'яті українських робітників і робітниць в Мус Джо, бо з неї можна було краще пізнати, хто такий був Тарас Шевченко, та чому українське робітничтво святкує його роковини кожного року. Ми, українські робітники й робітниця, повинні гордитися тим, що й в Канаді довелось побачити Тараса Шевченка на екрані. А це лише завдяки нашим робітничо-фермерським організаціям, що постаралися дістати з Радикальній України загалом фільму, який є для нас великим скарбом. Робкор.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ Й ЧИТАЙТЕ РОБІТНИЧІ ГАЗЕТИ.

Базано, Алта.

Дорогі Товариші! Даруйте, що не відновив передплати на "У.Р.В." вчасно, а причина була та, що довший час ходив без роботи й не хатило навіть на життя, не то що на газету. Тепер я дістав роботу на секції й сейчас висладо \$1.00 на рахунок передплати, а решту вилучу пініше, як трохі підороблюсь.

Прошу вислати мені "У.Р.В." на дальше, бо без робітничої газети я ніяк не можу бути. Я ще в старім краю читав робітничі газети й піддержував їх матеріально скільки міг. 1927 року приїхав до Канади і думаю, що тут кожний робітник належить до організації й читав робітничу газету. Та на жаль, воно так не є. Я мав нагоду зустріти робітників, що не цікавились ніякими робітничими справами й не піддержують робітничої преси. Наприклад, я спітав одного робітника, чому він не читає панської газету, а не робітничу, то він відповів, що в більшовицька газета, а більшовицька, мовляв, в бога не віряє і попов не шанують.

Здається, робітнику, на бога та й на попов і дальше гни голову перед неробами. Пани не дивляться в гору, на небо, вони мають рай тут на землі. Вони бенкетують та придужують ріжні штуки, як то би й на дальше задержати нас в ярмі. Коли ти, робітнику, хочеш жити як людина, то не спускайся на божу ласку, а берись самий до поліпшення свого добробуту. А щоб знати, як це зробити, треба читати робітничу газету. Во-на викриває всі ді лаващини, які поповничі ріжні нероби на робітничий клас. Інакше думаю, в Канаді не повинно бути ані одного робітника, який не передплатував би "Укр. Роб. Вістєв". Ані флюого фермера, що не передплатував би "Фармерський Життя", ані одної трудячої жінки, що не передплатувала-б журнал "Робітниця".

Хай же робітничо-фермерська преса! А. Галашин.

СІРОСТУВАННЯ.

Ошава, Онт.

В "Укр. Роб. Вістєв" з 12. травня ц. р. (число 55) був поміщений допис про святкування Першого Травня в Ошаві, Онт. Допис писаний мною і зробив промовний, що говорив під час святкування, велику неприємність, а саме бо сказав: "що тов. Бойчук забрав слово і переповів історію Першого Травня, починаючи від 1889 року, коли то чикагоські робітники вийшли на страйк". А маю до бути так: загалний промовець переповів цілу історію Першого Травня, починаючи від 1886 року, бо властиво тоді чикагоські робітники вийшли на страйк. Промовець говорив правильно і моїм обов'язком є спростувати мій блуд. Робкор.

ВЕНКУВЕР, Б. К. І ОКОЛИЦЯ.

Старанням всіх робітничих організацій у Венкувер, відбувається в неділю, 27. травня перший цей весни ПІКНІК.

Комітет, який складається з членів і членкинь всіх організацій, робить старання, щоб цей перший пікнік випав найкраще. Ідуть всі зі своїми родинами, знайомими і приятелями та не забувають переказувати другим. Ніхто цей невід не повинен силити в дома, або самітню блукати по парку! Пікнікова програма дуже багата і різномордна. На пікніку будуть перекусити і холодні напитки, а також приграватиме українська музика.

Як іхати: Ідуть там, де відбувався пікнік минулого року, коло Гейстінгс парку, або можна брати стріт-кару на Повері вулиці і йти до кінця лінії, а там вже комітетецькі пікніку справити на місце. Пікніковий комітет.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "Укр. Роб. Вістєв"!

Вашою підмогою ми зможемо продовжити нашу роботу.

ПРИХОДІТЬ І ДРУГИХ ПРИВОДІТЬ!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ ВІДДІЛІ Т-ВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ У ВІННІПЕГУ

виставить

В СУБОТУ, 26. ТРАВНЯ 1928 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

відому драму на 5 дій М. Ірчака

ІДЗЕМНА ГАЛИЧИНА

В драмі цій представлена тяжка боротьба робітництва і селянства з польською шляхтою і її наймитами в Східній Галичині. Драму значно перероблено і скорочено. В цьому сезоні сотні разів ставили її на сценах Радикальній України. Наш Драм.-співгурток докладає всіх старань, щоб ця драма вийшла як найкраще. Для цього задоволено навіть нові костюми.

ПРИХОДІТЬ ВСІ, А НЕ ПОЖАЛУЄТЕ!

ЦІНИ ТИКЕТІВ ЗНИЖЕНІ!

ВСТУП: 40, 30 І 25 ЦЕНТИВ.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

В НЕДІЛЮ, 27. ТРАВНЯ, В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ, ВІДБУДЕТЬСЯ В УКР. РОБ. ДОМІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОД. 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП НА КОНЦЕРТ ЗА ВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ПРИХОДІТЬ ВСІ НА ЗАБАВУ!

РОЗІГРАВКОВИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКІЙ ПРЕСІ У ВІННІПЕГУ

улаштує

В ЧЕТВЕР, 24 ТРАВНЯ, (VICTORIA DAY)

в шкільній салі при Укр. Роб. Домі

ВЕЛИКУ ЗАБАВУ

за збіркою річей на розігравку. Всі члени й членкині а також симпатичні, йдучи на забаву, повинні принести гарну річ на розігравку й тим допомогти своїй пресі. Хто принесе річ, той не платить вступу. Для тих, що не принесуть річей, вступ: для мушні 35 центів а для жінок 25 центів. Приграватиме першорядна оркестра.

ПРИХОДІТЬ ЯКНАЙЧИСЛЕННІШЕ!

ПОЧАТОК ЗАБАВИ В ГОДИНІ 8-ЦІ ВЕЧЕРОМ.

ПЕРШИЙ РАЗ В ІСТ КИЛДОНАН.

Старанням Драмспівгуртка при відділі ТУРФДім в Іст Килдонан, відбудеться в суботу, 26. травня ц. р. дуже повчальну драму на 4 дії Я. Володиного п. н.

"ПРАВО СВАВОЛІ".

Зміст драми представляє робітничу життя в Росії за часів царського режиму, коли то тисячі робітників і селян царська поліція гнала в Сибір на вічну каторгу.

Робітники й робітниця в Іст Килдонан і Елмвуд! Приходіть громадло й киніть знайомих! Вступ: для дорослих 25 ц., для дітей 10 ц. Початок в годині 8.30 вечером.

Старанням відділу Секції Молоді ТУРФДім, відбувається в неділю, 27. травня в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

Програма концерту дуже багата й цікава, бо в ню входять: музика, спів і укр. народні танки. Відділ С. М. докладає всіх старань, щоб концерт випав як найкраще.

Робітничі й робітниця в Іст Килдонан і Елмвуд! Приходіть на цей концерт громадло. На концерті будуть виконані найкращі пісні і танки. Накиньтесь гарячі діти, то вже не скоро змо